

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA RADY 2007/845/WSiSW

z dnia 6 grudnia 2007 r.

dotycząca współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Austrii i Republiki Finlandii,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Główny motyw transgranicznej przestępczości zorganizowanej stanowi uzyskanie korzyści majątkowej. Korzyść ta jest bodźcem do popełniania dalszych przestępstw w celu uzyskania jeszcze większych zysków. W związku z powyższym organy ścigania powinny posiadać umiejętności niezbędne do wykrywania i analizowania finansowych śladów działalności przestępczej. W celu skutecznego zwalczania przestępczości zorganizowanej informacje mogące prowadzić do wykrywania i zajmowania korzyści pochodzących z przestępstwa oraz innego mienia należącego do przestępców muszą być szybko wymieniane pomiędzy państwami członkowskimi Unii Europejskiej.
- (2) Rada przyjęła decyzję ramową 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych ⁽²⁾ oraz decyzję ramową 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa ⁽³⁾, które dotyczą pewnych aspektów współpracy sądowej w sprawach karnych w zakresie

zabezpieczania i konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstwa, narzędzi przestępstwa i innego mienia związanego z przestępstwem.

- (3) Konieczna jest bliska współpraca między odpowiednimi organami państw członkowskich biorącymi udział w wykrywaniu nielegalnie uzyskanych korzyści i innego mienia, które może podlegać konfiskacie, a także powinna zostać stworzona możliwość bezpośredniej komunikacji między tymi organami.
- (4) W tym celu państwa członkowskie powinny dysponować krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia posiadającymi kompetencje w tym zakresie oraz powinny zapewnić możliwość szybkiej wymiany informacji między tymi biurami.
- (5) Międzyagencyjna Sieć Odzyskiwania Mienia Camden (CARIN), ustanowiona w Hadze w dniach 22–23 września 2004 r. przez Austrię, Belgię, Niemcy, Irlandię, Niderlandy i Zjednoczone Królestwo, stanowi już globalną sieć praktyków i ekspertów służącą poszerzaniu wzajemnej wiedzy na temat metod i technik w dziedzinie transgranicznej identyfikacji, zabezpieczania, zajmowania i konfiskaty korzyści pochodzących z przestępstwa i innego mienia związanego z przestępstwem. Niniejsza decyzja powinna uzupełniać sieć CARIN, zapewniając podstawę prawną wymiany informacji pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia we wszystkich państwach członkowskich.
- (6) Komisja w swoim komunikacie skierowanym do Rady i Parlamentu Europejskiego – „Program haski: dziesięć priorytetów na najbliższe pięć lat” – opowiedziała się także za wzmocnieniem narzędzi zwalczania finansowych aspektów przestępczości zorganizowanej, między innymi poprzez zachęcanie do tworzenia w państwach członkowskich jednostek wywiadowczych ds. mienia pochodzącego z działalności przestępczej.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 12 grudnia 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, str. 45.

⁽³⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, str. 49.

- (7) Współpraca pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia oraz pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia a innymi organami zajmującymi się ułatwianiem wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa powinna odbywać się z zastosowaniem procedur i terminów określonych w decyzji ramowej Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej⁽¹⁾, w tym wymienionych w tej decyzji podstaw do odmowy.
- (8) Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla porozumień o współpracy na podstawie decyzji Rady 2000/642/WSiSW z dnia 17 października 2000 r. dotyczącej uzgodnień w sprawie współpracy pomiędzy jednostkami wywiadu finansowego państw członkowskich w odniesieniu do wymiany informacji⁽²⁾ oraz bez uszczerbku dla istniejących uzgodnień dotyczących współpracy policyjnej.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Biura ds. odzyskiwania mienia

1. Każde państwo członkowskie tworzy lub wyznacza krajowe biuro ds. odzyskiwania mienia w celu ułatwienia wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa oraz innego mienia związanego z przestępstwem, które mogą być objęte wydanym przez właściwy organ sądowy nakazem zabezpieczenia lub zajęcia lub nakazem konfiskaty w trakcie postępowania karnego lub też, w miarę możliwości określanych przez prawo krajowe danego państwa członkowskiego, postępowania cywilnego.
2. Bez uszczerbku dla ust. 1 państwo członkowskie może ustanowić lub wyznaczyć zgodnie ze swoim prawem krajowym dwa biura ds. odzyskiwania mienia. Jeżeli państwo członkowskie posiada więcej niż dwa organy, których zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, wyznacza ono co najwyżej dwa spośród swoich biur ds. odzyskiwania mienia jako punkt kontaktowy lub punkty kontaktowe.
3. Każde państwo członkowskie wskazuje organy będące krajowymi biurami ds. odzyskiwania mienia w rozumieniu niniejszego artykułu. Państwa członkowskie przekazują te informacje i wszelkie późniejsze zmiany Sekretariatowi Generalnemu Rady w formie pisemnej. Nie uniemożliwia to innym organom, których zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, wymiany informacji, zgodnie z art. 3 i 4, z biurem ds. odzyskiwania mienia innego państwa członkowskiego.

Artykuł 2

Współpraca między biurami ds. odzyskiwania mienia

1. Państwa członkowskie zapewniają współpracę między biurami ds. odzyskiwania mienia do celów określonych w art.

⁽¹⁾ Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 89.

⁽²⁾ Dz.U. L 271 z 24.10.2000, str. 4.

1 ust. 1 poprzez wymianę informacji i wzorców postępowania, zarówno na żądanie, jak i spontanicznie.

2. Państwa członkowskie zapewniają, by współpracy tej nie zakłócał status biur ds. odzyskiwania mienia wynikający z prawa krajowego, bez względu na to, czy są one umieszczone w strukturze organów administracji, organów ścigania czy organów sądowniczych.

Artykuł 3

Wymiana informacji pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia na wniosek

1. Biuro ds. odzyskiwania mienia w państwie członkowskim lub inny organ w państwie członkowskim, którego zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, może zwrócić się do biura ds. odzyskiwania mienia w innym państwie członkowskim z wnioskiem o przekazanie informacji w celach określonych w art. 1 ust. 1. W tym celu biuro ds. odzyskiwania mienia korzysta z decyzji ramowej 2006/960/WSiSW oraz z przepisów przyjętych w celu jej wdrożenia.

2. Podczas wypełniania formularza określonego w decyzji ramowej 2006/960/WSiSW biuro ds. odzyskiwania mienia składające wniosek wyszczególnia w nim jego cel i powody jego złożenia oraz charakter postępowania. Podaje także dokładne informacje na temat mienia będącego przedmiotem zainteresowania biura lub poszukiwanego przez biuro (rachunki bankowe, nieruchomości, pojazdy, jachty i inne dobra o dużej wartości) lub na temat osób fizycznych lub prawnych, które uważa się za związane z tym mieniem (np. nazwiska, adresy, daty i miejsca urodzenia, data zarejestrowania, akcjonariusze, siedziba). Informacje te powinny być możliwie jak najdokładniejsze.

Artykuł 4

Spontaniczna wymiana informacji pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia

1. Biura ds. odzyskiwania mienia lub inne organy, których zadaniem jest ułatwianie wykrywania i identyfikacji korzyści z przestępstwa, mogą, w granicach określonych w mających zastosowanie przepisach krajowych oraz bez otrzymania wniosku w tej sprawie, wymieniać informacje, które uważają za niezbędne dla innego biura ds. odzyskiwania mienia do wykonywania jego zadań w dążeniu do realizacji celów określonych w art. 1 ust. 1.
2. Artykuł 3 stosuje się odpowiednio do przekazywania informacji na podstawie niniejszego artykułu.

Artykuł 5

Ochrona danych

1. Każde państwo członkowskie zapewnia stosowanie ustalonych przepisów dotyczących ochrony danych, również w ramach procedury wymiany informacji ustanowionej niniejszą decyzją.

2. Wykorzystanie informacji uzyskanych w ramach wymiany bezpośredniej lub dwustronnej na podstawie niniejszej decyzji, podlega krajowym przepisom o ochronie danych otrzymującego państwa członkowskiego, w którym te informacje podlegają takim samym przepisom o ochronie danych, jak gdyby zostały uzyskane w otrzymującym państwie członkowskim. Dane osobowe przetwarzane w ramach stosowania niniejszej decyzji są chronione zgodnie z Konwencją Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych oraz zgodnie z Protokołem dodatkowym do tej konwencji z dnia 8 listopada 2001 r. dotyczącym organów nadzorczych i transgranicznych przepływów danych w odniesieniu do państw członkowskich, które ten protokół ratyfikowały. W przypadku przetwarzania przez organy ścigania danych osobowych uzyskanych na mocy niniejszej decyzji uwzględnia się również zasady zawarte w zaleceniu nr R(87) 15 Rady Europy w sprawie wykorzystania danych osobowych przez policję.

Artykuł 6

Wymiana najlepszych praktyk

Państwa członkowskie zapewniają wymianę przez biura ds. odzyskiwania mienia najlepszych praktyk dotyczących sposobów poprawy skuteczności starań państw członkowskich w zakresie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa i innego mienia związanego z przestępstwem, które mogą być objęte wydanym przez właściwy organ sądowy nakazem zabezpieczenia, zajęcia lub konfiskaty.

Artykuł 7

Związek z istniejącymi uzgodnieniami w zakresie współpracy

Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla zobowiązań wynikających z aktów prawnych Unii Europejskiej dotyczących wzajemnej pomocy prawnej lub wzajemnego uznawania orzeczeń w sprawach karnych, z dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub uzgodnień pomiędzy państwami członkow-

skimi a państwami trzecimi w zakresie wzajemnej pomocy prawnej oraz dla zobowiązań wynikających z decyzji ramowej 2000/642/WSiSW oraz decyzji ramowej 2006/960/WSiSW.

Artykuł 8

Wdrożenie

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość podjęcia pełnej współpracy zgodnie z przepisami niniejszej decyzji najpóźniej od dnia 18 grudnia 2008 r. W tym samym terminie państwa członkowskie przekazują Sekretariatowi Generalnemu Rady oraz Komisji teksty wszelkich przepisów ich prawa krajowego umożliwiające im przestrzeganie zobowiązań nałożonych na nie na mocy niniejszej decyzji.

2. Do momentu wdrożenia przez państwa członkowskie decyzji ramowej 2006/960/WSiSW, odesłania do tej decyzji ramowej w niniejszej decyzji są traktowane jako odesłania do mających zastosowanie aktów prawnych dotyczących współpracy policyjnej pomiędzy państwami członkowskimi.

3. Na podstawie sprawozdania sporządzonego przez Komisję Rada oceni przestrzeganie przez państwa członkowskie przepisów niniejszej decyzji w terminie do dnia 18 grudnia 2010 r.

Artykuł 9

Stosowanie

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 grudnia 2007 r.

W imieniu Rady

A. COSTA

Przewodniczący